

knowledge and values into the educational process of sports-oriented lyceums, where general secondary education is combined with intensive sports training. The purpose of the article is to theoretically substantiate and present a methodology of physical culture education for students of grades 10–11 in a sports-oriented lyceum aimed at integrating a valeological component into the educational process and forming physical culture and valeological competence of senior students.

The study employed the following methods: analysis and generalization of scientific literature and regulatory documents, theoretical modeling of the content of physical culture education, and pedagogical design of a methodology for its implementation in the educational environment of a sports-oriented lyceum.

The results of the study consist in the development of a methodology for physical culture education of senior students based on the systematic integration of a valeological component into the educational process. The methodology is implemented through three stages: introductory-motivational, formative-practical, and final-control. Its content is aimed at forming a system of valeological knowledge, developing value-based attitudes toward health, understanding the role of physical activity in human life, and fostering responsible health-preserving behavior. The implementation of the methodology involves the use of active educational forms (interactive mini-lectures, discussions, group work, analysis of problem situations), interdisciplinary connections, and coordinated pedagogical interaction among teachers, coaches, and medical specialists within the unified educational environment of the lyceum. The proposed methodology provides a holistic approach to the formation of physical culture and valeological competence of senior students and promotes the integration of health-preserving values into their everyday educational activities.

Key words: *physical culture education, sports-oriented lyceum, senior students, valeological competence, health culture.*

УДК 378.147:796

Тетяна Йопа

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ORCID ID 0000-0002-7869-9494

DOI 10.24139/2312-5993/2026.01(2)/056-066

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ ДО ЗАСТОСУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті здійснено теоретичне обґрунтування та систематизацію наукових підходів до визначення педагогічних умов підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до застосування здоров'язберезувальних технологій у професійній діяльності. Акцентовано увагу на необхідності формування професійних компетентностей, що забезпечують здатність фахівців організовувати оздоровчу діяльність та сприяти формуванню культури здоров'я серед різних груп населення.

Визначено та розкрито зміст комплексу педагогічних умов, які забезпечують ефективність професійної підготовки майбутніх магістрів фізичної культури і спорту, а саме: концептуальне оновлення змісту освітніх програм шляхом інтеграції здоров'язберезувального компонента; застосування інтерактивних і симуляційних методів навчання (кейс-технологій,

тренінгів, проєктної діяльності); забезпечення міждисциплінарної інтеграції знань у сфері фізичної культури, спорту, медицини; організація практико-орієнтованої підготовки на базі профільних установ; формування мотиваційно-ціннісного ставлення до здоров'я та культури здорового способу життя.

Уточнено значення здоров'язберезувальних технологій у професійній діяльності майбутніх фахівців фізичної культури і спорту. Обґрунтовано, що комплексна реалізація визначених педагогічних умов сприяє формуванню готовності майбутніх фахівців до застосування здоров'язберезувальних технологій у професійній діяльності та забезпечує підвищення ефективності їхньої професійної підготовки.

Ключові слова: підготовка фахівців, фізична культура і спорт, здоров'язберезувальні технології, педагогічні умови, професійна компетентність, інтерактивні методи навчання, практико-орієнтований підхід, міждисциплінарна інтеграція, культура здоров'я.

Постановка проблеми. Професійна підготовка майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту є важливим чинником формування здорового способу життя населення та підвищення рівня фізичної активності різних соціальних груп.

В умовах сучасних суспільних викликів особливого значення набуває застосування здоров'язберезувальних технологій, спрямованих на збереження і зміцнення здоров'я, профілактику захворювань та підвищення якості життя людини. У зв'язку з цим актуалізується проблема вдосконалення професійної підготовки майбутніх фахівців, які повинні володіти необхідними знаннями, уміннями та практичним досвідом застосування здоров'язберезувальних технологій у професійній діяльності. Сучасна система вищої освіти орієнтована на підготовку компетентного, мобільного та конкурентоспроможного фахівця, здатного ефективно реагувати на потреби суспільства.

Одним із пріоритетних напрямів професійної підготовки у сфері фізичної культури і спорту є формування готовності до використання здоров'язберезувальних технологій. Це передбачає не лише засвоєння теоретичних знань, а й розвиток практичних умінь, необхідних для організації оздоровчої діяльності та популяризації культури здоров'я. Водночас аналіз сучасної освітньої практики свідчить про недостатню системність підготовки майбутніх фахівців до реалізації здоров'язберезувальної діяльності. Окремі аспекти здоров'язбереження часто розглядаються в межах окремих дисциплін без належної інтеграції, що ускладнює формування цілісної готовності до професійної діяльності. Недостатній зв'язок між теоретичною і практичною підготовкою, обмежене використання інтерактивних

методів навчання та міждисциплінарного підходу також негативно впливають на якість професійної підготовки.

Складність досліджуваної проблеми зумовлена багатокомпонентним характером здоров'язбережувальних технологій, які поєднують педагогічні, медико-біологічні, психологічні та соціальні аспекти. Це потребує комплексного підходу до організації освітнього процесу та визначення педагогічних умов, які забезпечують ефективне формування готовності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язбережувальних технологій.

Отже, актуальність проблеми зумовлена потребою суспільства у фахівцях, здатних ефективно реалізовувати здоров'язбережувальну діяльність, а також необхідністю вдосконалення змісту й організації їхньої професійної підготовки. У зв'язку з цим особливого значення набуває обґрунтування педагогічних умов підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності.

Аналіз актуальних досліджень. Проблема збереження та зміцнення здоров'я учасників освітнього процесу посідає одне з провідних місць у сучасній педагогічній науці. Це зумовлено як зростанням соціальних і психофізіологічних викликів, так і необхідністю забезпечення якісної професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту. У наукових дослідженнях значну увагу приділено теоретичному обґрунтуванню сутності здоров'язбережувальних технологій, визначенню їх змісту, функцій та особливостей застосування в освітньому процесі (Ващенко, Свириденко, 2008, с. 111; Москаленко, 2015, с. 187; Плачинда, 2024, с. 13). У сучасних наукових розвідках здоров'язбережувальні технології розглядаються як комплекс педагогічних, організаційних та профілактичних заходів, спрямованих на формування, збереження і зміцнення фізичного, психічного та соціального здоров'я особистості (Рибалко, 2021, с. 88). Вони передбачають створення безпечного освітнього середовища, розвиток культури здоров'я та формування навичок здорового способу життя.

Важливим є положення про те, що ефективне виховання особистості можливе лише за умови створення середовища, яке сприяє збереженню та зміцненню здоров'я молоді (Бех, 2015, с. 7–13). Це підкреслює значущість організації освітнього процесу на засадах

здоров'язбереження та актуалізує необхідність підготовки фахівців, здатних реалізовувати відповідні підходи у професійній діяльності.

Аналіз психолого-педагогічної та методичної літератури свідчить, що ефективність діяльності у сфері здоров'язбереження значною мірою залежить від рівня професійної підготовки фахівців, сформованості відповідних знань, умінь і компетентностей, необхідних для застосування здоров'язбережувальних технологій у практичній діяльності (Гуменюк, 2013, с. 55–57; Дубогай, 2014, с. 96). У наукових працях здоров'язбережувальні технології також трактуються як сукупність форм, методів і засобів, спрямованих на забезпечення фізичного, психічного та соціального благополуччя особистості, а також формування здорового способу життя (Москаленко, 2015, с. 187; Гузь, Жейнова, 2018, с. 343–350). У цьому контексті вони розглядаються як важливий інструмент організації освітнього процесу з урахуванням індивідуальних особливостей здобувачів освіти.

Окремий напрям наукових досліджень пов'язаний із формуванням здоров'язбережувальної компетентності як важливого результату професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту. У працях Плачинди, Рибалко та Гулько (Плачинда, Рибалко, Гулько, 2024, с. 10–16) розкрито значення здорового способу життя як необхідної умови професійного становлення фахівців галузі фізичної культури і спорту та обґрунтовано необхідність поєднання теоретичної підготовки з практичною діяльністю.

Науковий інтерес становлять також дослідження інноваційних технологій у сфері фізичного виховання і спорту. Зокрема, І. М. Ляхова (Ляхова, 2024, с. 295–301) акцентує увагу на необхідності уточнення категоріально-понятійного апарату інноваційних технологій та їх ролі у модернізації професійної підготовки фахівців. Водночас Н. А. Башавець (Ляхова, 2020, с. 76–81) наголошує на важливості інтеграції здоров'язбережувальних технологій у систему фізичного виховання як чинника формування безпечного освітнього середовища та підвищення якості професійної підготовки.

Попри значну кількість наукових праць, проблема підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язбережувальних технологій залишається актуальною. Подальшого наукового осмислення потребують питання визначення педагогічних умов, змісту, форм і методів професійної підготовки, які

забезпечують формування готовності до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності.

Таким чином, результати аналізу наукових досліджень свідчать про актуальність і багатоаспектність проблеми застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності фахівців з фізичної культури і спорту та підтверджують необхідність подальшого вдосконалення теоретичних і практичних засад їх професійної підготовки.

Метою статті є визначення та наукове розкриття змісту комплексу педагогічних умов, спрямованих на формування професійної готовності майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до реалізації здоров'язбережувальних функцій в умовах сучасних трансформацій вищої освіти.

Методи дослідження. У роботі використано комплекс теоретичних методів: аналіз і систематизацію наукових джерел для вивчення проблеми підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язбережувальних технологій; порівняльний аналіз для узагальнення сучасних наукових підходів до визначення педагогічних умов професійної підготовки; контент-аналіз наукової літератури для виявлення особливостей упровадження здоров'язбережувальних технологій в освітній процес; а також логічні методи (аналіз, синтез, узагальнення, систематизація) для обґрунтування комплексу педагогічних умов дослідження.

Виклад основного матеріалу. Ефективність підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язбережувальних технологій визначається сукупністю педагогічних умов, реалізація яких забезпечує формування необхідних знань, умінь, професійних цінностей і практичного досвіду здоров'язбережувальної діяльності. На основі аналізу наукової літератури та узагальнення передового педагогічного досвіду було визначено та обґрунтовано чотири взаємопов'язані педагогічні умови, що забезпечують формування готовності майбутніх фахівців до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності.

Першою педагогічною умовою визначено застосування інтерактивних та технологічних методів навчання, спрямованих на забезпечення практичної спрямованості професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту. Її реалізація ґрунтується на положеннях компетентнісного, особистісно орієнтованого та діяльнісного підходів, які передбачають активну участь здобувачів освіти в освітньому процесі та формування здатності застосовувати

набуті знання у професійній діяльності. Використання тренінгових технологій, кейс-методів, проєктної діяльності, ділових ігор та інших інтерактивних форм навчання сприяє моделюванню реальних професійних ситуацій, розвитку професійного мислення, навичок прийняття рішень і готовності до застосування здоров'язбережувальних технологій у практичній діяльності. Інтерактивне освітнє середовище забезпечує активізацію пізнавальної діяльності здобувачів освіти, розвиток професійної суб'єктності, самостійності та відповідальності за результати власної діяльності.

Важливе значення має поєднання інтерактивних методів навчання з цифровими платформами та освітніми ресурсами, що сприяє розвитку цифрової компетентності майбутніх фахівців, підвищує ефективність засвоєння навчального матеріалу та створює додаткові можливості для професійної взаємодії. У результаті, реалізація цієї педагогічної умови забезпечує підвищення практичної спрямованості освітнього процесу та сприяє формуванню готовності майбутніх фахівців до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності.

Другою педагогічною умовою визначено забезпечення міждисциплінарного підходу до вивчення здоров'язбережувальних технологій і проблем здоров'я. Реалізація цієї умови передбачає інтеграцію знань із фізіології, валеології, педагогіки, психології, медицини та спорту, що забезпечує цілісне розуміння закономірностей збереження і зміцнення здоров'я людини. Необхідність міждисциплінарного підходу зумовлена багатофакторною природою здоров'я людини та комплексним характером здоров'язбережувальної діяльності. Ефективне застосування здоров'язбережувальних технологій потребує врахування фізіологічних, психологічних, педагогічних і соціальних чинників. Поєднання знань із суміжних галузей дозволяє майбутнім фахівцям обґрунтовано планувати оздоровчу діяльність, прогнозувати вплив фізичних навантажень на організм та здійснювати індивідуалізацію здоров'язбережувальних заходів.

Практична реалізація міждисциплінарного підходу здійснюється через інтеграцію змісту навчальних дисциплін, використання міжпредметних зв'язків та комплексний розгляд проблем здоров'язбереження. Це сприяє формуванню системного мислення та готовності до розв'язання професійних завдань на основі інтеграції знань із різних галузей науки. Отримані теоретичні узагальнення дають

підставу стверджувати, що забезпечення міждисциплінарного підходу сприяє формуванню у майбутніх фахівців цілісного розуміння проблем здоров'я людини та готовності до комплексного застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності.

Третьою педагогічною умовою визначено організацію системної практико-орієнтованої підготовки. Її реалізація передбачає залучення здобувачів вищої освіти до професійної діяльності в умовах, максимально наближених до майбутньої практики, зокрема під час проходження практики, стажування, участі в оздоровчих проєктах та професійно орієнтованих заходах. Практико-орієнтована підготовка забезпечує інтеграцію теоретичних знань і практичних умінь, сприяє формуванню професійного досвіду, розвитку навичок прийняття рішень та здатності застосовувати здоров'язбережувальні технології в реальних умовах професійної діяльності. Безпосередня участь у плануванні, організації та реалізації оздоровчих заходів дозволяє майбутнім фахівцям набути досвіду професійної взаємодії та підвищити рівень готовності до виконання професійних функцій.

З огляду на викладене, організація системної практико-орієнтованої підготовки є важливою педагогічною умовою формування готовності майбутніх фахівців до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності.

Четвертою педагогічною умовою визначено формування стійкого мотиваційно-ціннісного ставлення до здоров'я як особистісної та професійної цінності майбутнього фахівця, а також виховання культури здоров'я. Реалізація цієї умови зумовлена необхідністю формування у здобувачів вищої освіти усвідомленого ставлення до здоров'я як важливого чинника професійної діяльності та особистісного розвитку. У сучасних наукових дослідженнях здоров'я розглядається як багатовимірна соціальна й особистісна цінність, що охоплює фізичний, психічний і соціальний складники. Ціннісне ставлення до здоров'я передбачає не лише володіння відповідними знаннями, а й усвідомлення його цінності та готовність до реалізації здоров'язбережувальної поведінки в повсякденному житті та професійній діяльності. Реалізація зазначеної педагогічної умови передбачає розвиток внутрішньої мотивації до ведення здорового способу життя, формування відповідального ставлення до власного здоров'я та здоров'я інших людей, усвідомлення професійної значущості здоров'язбережувальної діяльності. Практичне застосування цієї умови здійснюється шляхом

використання рефлексивних методів навчання, психолого-педагогічних тренінгів, дискусій, аналізу професійних ситуацій та аксіологічного наповнення змісту освітніх компонентів.

Таким чином, формування стійкого мотиваційно-ціннісного ставлення до здоров'я та виховання культури здоров'я є важливою педагогічною умовою підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту, оскільки забезпечує усвідомлене ставлення до здоров'язбережувальної діяльності та сприяє готовності до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Узагальнення результатів проведеного дослідження дозволило теоретично обґрунтувати комплекс педагогічних умов, реалізація яких сприяє формуванню готовності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до застосування здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності. Важливою умовою підвищення ефективності професійної підготовки є застосування інтерактивних та технологічних методів навчання. Використання кейс-методів, тренінгових технологій, проєктної діяльності та цифрових освітніх ресурсів забезпечує активізацію пізнавальної діяльності здобувачів освіти, розвиток професійного мислення та формування здатності до прийняття обґрунтованих рішень у професійній діяльності. Вагоме значення для формування професійної готовності має міждисциплінарний підхід до вивчення здоров'язбережувальних технологій і проблем здоров'я. Інтеграція знань із фізіології, психології, педагогіки, медицини та спорту сприяє формуванню цілісного розуміння багатофакторної природи здоров'я людини та забезпечує готовність майбутніх фахівців до комплексного вирішення професійних завдань у сфері здоров'язбереження.

Необхідним складником професійної підготовки є організація системної практико-орієнтованої підготовки, яка забезпечує інтеграцію теоретичних знань і практичних умінь, набуття професійного досвіду та формування готовності до застосування здоров'язбережувальних технологій в умовах реальної професійної діяльності. Важливу роль у формуванні готовності майбутніх фахівців відіграє розвиток стійкого мотиваційно-ціннісного ставлення до здоров'я та виховання культури здоров'я. Усвідомлення здоров'я як особистісної та професійної цінності сприяє розвитку внутрішньої мотивації до здоров'язбережувальної діяльності, відповідального ставлення до власного здоров'я та готовності до популяризації здорового способу життя.

Перспективи подальших наукових розвідок вбачаємо у дослідженні можливостей цифровізації здоров'язбережувальної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту. Зокрема, актуальним є розроблення та експериментальна перевірка методик використання цифрових платформ, мобільних застосунків і портативних пристроїв для моніторингу показників здоров'я та підвищення ефективності здоров'язбережувальної діяльності. Подальшого вивчення потребують питання застосування здоров'язбережувальних технологій у різних сферах професійної діяльності фахівців з фізичної культури і спорту, зокрема в умовах професійного спорту, фізичної рекреації, інклюзивного освітнього середовища та адаптивної фізичної культури. Перспективним напрямом наукових досліджень є також вивчення динаміки розвитку готовності та здоров'язбережувальної компетентності фахівців у процесі їхньої професійної діяльності, а також узагальнення й адаптація кращих вітчизняних і зарубіжних практик підготовки фахівців до застосування здоров'язбережувальних технологій.

ЛІТЕРАТУРА

- Рибалко, Л. М. (2021). Фізкультурно-оздоровча модель здоров'язбережувальних технологій у закладах загальної середньої освіти. *Спортивна наука та здоров'я людини: наукове електронне періодичне видання*, 1 (5), 84–103 (Rybalko, L. M. (2021). Physical education and health-improving model of health-preserving technologies in secondary education institutions. *Sports science and human health: scientific electronic periodical*, 1 (5), 84–103).
- Ляхова, І. М. (2024). Аналіз і характеристика категоріально-понятійного поля понятійної конструкції «Інноваційні технології у сфері фізичного виховання і спорту». *Науковий часопис Українського державного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 15: Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)*, 3К (176), 295–301 (Liakhova, I. M. (2024). Analysis and characteristics of the categorical-conceptual field of the conceptual construct "Innovative technologies in the field of physical education and sport". *Scientific Journal of Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University. Series 15: Scientific and Pedagogical Problems of Physical Culture (Physical Culture and Sport)*, 3K (176), 295–301).
- Ващенко, О. М., Свириденко, С. О. (2008). *Здоров'язбережувальні технології в загальноосвітніх навчальних закладах*. Київ: Літера ЛТД. (Vashchenko, O. M., Svyrydenko, S. O. (2008). *Health-preserving technologies in general secondary education institutions*. Kyiv: Litera LTD).
- Москаленко, Н. В. (2015). *Інноваційні технології у фізичному вихованні студентської молоді: монографія*. Дніпро: Інновація (Moskalenko, N. V. (2015). *Innovative technologies in physical education of student youth: monograph*. Dnipro: Innovatsiia).
- Башавець, Н. А. (2020). *Здоров'язбережувальні технології у фізичному вихованні. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені*

- М. П. Драгоманова. Серія 15, 4 (23), 76–81 (Bashavets, N. A. (2020). Health-preserving technologies in physical education. *Scientific Journal of the National Pedagogical University named after M. P. Dragomanov*. Series 15, 4 (23), 76–81).
- Бех, І. Д. (2015). Особистість у контексті орієнтирів розвивального виховання. *Інноватика у вихованні*, 1, 7–13 (Bekh, I. D. (2015). Personality in the context of developmental education guidelines. *Innovation in Education*, 1, 7–13).
- Дубогай, О. Д. (2014). *Формування здоров'язбережувального освітнього середовища у закладах освіти*. Київ: Шкільний світ (Dubohai, O. D. (2014). *Formation of a health-preserving educational environment in educational institutions*. Kyiv: Shkilnyi svit).
- Плачинда, Т. С., Рибалко, Л. М., Гулько, Т. Ю. (2024). Дотримання здорового способу життя майбутніми фахівцями фізичної культури та спорту як необхідна умова якості життя. *Педагогічний альманах*, 55, 10–16 (Plachynda, T. S., Rybalko, L. M., Hulko, T. Yu. (2024). Adherence to a healthy lifestyle by future physical education and sports specialists as a necessary condition for quality of life. *Pedagogical Almanac*, 55, 10–16).
- Гузь, В. В., Жейнова, С. С. (2018). Сучасні здоров'язбережувальні технології. *Здоров'язбережувальні технології як чинник збереження здоров'я дітей та молоді*, 343–350 (Huz, V. V., Zheinova, S. S. (2018). Modern health-preserving technologies. *Health-preserving technologies as a factor in preserving the health of children and youth*, 343–350).
- Гуменюк, С. В. (2013). Здоров'язберігаючі технології в системі освіти. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота*, 26, 55–57 (Humeniuk, S. V. (2013). Health-preserving technologies in the education system. *Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series: Pedagogy. Social Work*, 26, 55–57).

SUMMARY

Yopa Tetiana. Pedagogical conditions for training future specialists in physical education and sports for the implementation of health-saving technologies in professional activities.

The aim of the article definition and scientific disclosure of the content of a complex of pedagogical conditions aimed at forming the professional readiness of future physical education and sports specialists to implement health-preserving functions in the context of modern transformations of higher education.

Research Methods. The study employed a set of theoretical methods, including the analysis and systematization of scientific sources to examine the problem of preparing future specialists in physical culture and sports for the application of health-preserving technologies; comparative analysis to generalize contemporary scientific approaches to defining the pedagogical conditions of professional training; content analysis of scientific literature to identify the specific features of implementing health-preserving technologies in the educational process; as well as logical methods (analysis, synthesis, generalization, and systematization) to substantiate the set of pedagogical conditions under study.

The article theoretically substantiates the pedagogical conditions for preparing future specialists in physical culture and sports for the application of health-preserving technologies in professional activity. A set of pedagogical conditions that ensure the formation of readiness for health-preserving activity is identified and characterized, namely: the use of interactive and technological teaching methods, the implementation of an interdisciplinary approach to the study of health-related issues, the organization of

systematic practice-oriented training, and the development of a stable motivational and value-based attitude toward health.

The significance of interactive teaching methods for the development of professional thinking, practical skills, and the ability to make informed decisions in professional activity is revealed. The role of interdisciplinary integration of knowledge from physiology, pedagogy, psychology, medicine, and sports in forming a holistic understanding of health-preservation issues is substantiated.

It has been established that practice-oriented training contributes to the acquisition of professional experience and the formation of readiness to apply health-preserving technologies in real professional settings. The importance of developing a motivational and value-based attitude toward health and fostering a culture of health as a prerequisite for effective health-preserving activity of future specialists in physical culture and sports is emphasized.

It is concluded *it was concluded that the effective preparation of future specialists in physical culture and sports for the application of health-preserving technologies is ensured through the implementation of a set of pedagogical conditions that contribute to the development of professional knowledge, practical skills, a motivational and value-based attitude toward health, and readiness to carry out health-preserving activities in professional practice.*

Key words: *specialist training, physical education and sports, health-preserving technologies, pedagogical conditions, professional competence, interactive teaching methods, practice-oriented approach, interdisciplinary integration, health culture.*

УДК 378.147:78.071.4:37.091.12-051:37.013.42

Ганна Зварич

Західноукраїнський національний університет
ORCID ID 0009-0002-9558-6536

Оксана Писарчук

Західноукраїнський національний університет
ORCID ID 0000-0003-0110-9174
DOI 10.24139/2312-5993/2026.01(2)/066-076

ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ДО НЕПЕРЕРВНОГО ПРОФЕСІЙНОГО САМОРОЗВИТКУ

У статті здійснено теоретичне обґрунтування проблеми формування готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до неперервного професійного саморозвитку в умовах модернізації вищої педагогічної освіти та реалізації концепції Нової української школи. Актуальність дослідження зумовлена зростанням вимог до професійної компетентності сучасного педагога-музиканта, його творчої активності, професійної мобільності, здатності до самоосвіти та постійного професійного вдосконалення. Проаналізовано сучасні наукові підходи до характеристики понять «готовність», «професійний саморозвиток», «неперервний професійний саморозвиток». Обґрунтовано структуру готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до неперервного професійного саморозвитку, яка охоплює мотиваційно-ціннісний, когнітивно-пізнавальний, діяльно-творчий та рефлексивно-оцінний компоненти. Встановлено, що ефективність формування означеної готовності забезпечується оновленням змісту професійної підготовки, інтеграцією інноваційних та цифрових технологій,